

3. Цілі сталого розвитку 2016-2030. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення: 25. 02. 2019).

УДК 330. 342. 3/4

Олена Юрїївна ЛІНЬКОВА,

доцент кафедри менеджменту та оподаткування Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», кандидат економічних наук, доцент

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8971-6176>

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕГРОВАНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ

Поширення інформаційних технологій призводить до зростання споживання нематеріальних благ. Становлення інформаційної економіки в Україні відбувається з точки зору системи продуктивних сил без тривалої зміни виробничих відносин. Основне завдання в умовах інтеграції економіки в світовий простір є розширення ринків збуту. У щорічному рейтингу конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму Україна посіла 85 місце із 141. Актуальне питання – поширення інтегрованих систем управління на вітчизняних підприємствах.

Питання розвитку економіки України за умов Європейської інтеграції досліджують вітчизняні та іноземні автори: Булеєв І. П., Берсуцький А. Я., Бриль І. В., Бойков В. І., Болтунов Г. І., Мансурова О. К., Жаворонкова Г. В., Жаворонков В. О., Соковніна Д. М., Мельник Л. Ю., Гоменюк М. О., Янковий О. Г., Меньков А. В., Острейковский В. А., Микитюк П. П., Порожня В. М., Харазов В. Г. (1-7). Але, на нашу думку, питання розвитку інтегрованих систем управління за умов інтеграції до ЄС залишаються недостатньо обґрунтованими.

Метою дослідження є аналіз перспектив щодо розширення ринків збуту за умов поширення інтегрованих систем управління.

Сучасний економічний розвиток характеризується активізацією міжнародних поглинань компаній, інтернаціоналізацією фінансових ринків, посиленням конкурентної боротьби за лідерство в глобальному масштабі, розширенням сфери послуг, прискорення науково-технічного розвитку, зростанням якості товарів, ускладненням зв'язків між бізнесом і споживанням, підвищенням ролі нецінових форм конкуренції.

За умов інтеграції економіки України до ЄС відбувається зміна витрат на якість з фізичної праці на інтелектуальну, що призводить до вирішальної ролі людини в конкурентоспроможності діяльності.

Поширення використання міжнародних стандартів якості було основною причиною формування інтегрованої системи менеджменту в бізнес-організаціях. Поєднання основних складових управління (персонал, фінанси, якість, екологія) дозволяє отримати максимальний синергетичний ефект в галузі: стратегії, місії, відповідальності, політиці, проектуванні, мотивації, контролі. Інтегрована система менеджменту (ІСМ) – це система побудована на основі відповідності вимогам двох або більше міжнародних стандартів на системи

менеджменту (якості; екологічного менеджменту; безпеки і охорони праці; соціального менеджменту; інформаційної безпеки).

Вибір моделі інтеграції потребує визначення з: рівнем інтегрованості; оптимальними діями щодо підвищення рівня інтеграції; базовою моделлю інтеграції. Розробка ІАСУ потребує єдності людини, машин, інформації. Залежно від цілей бізнесу та оцінки функціональної структури доцільно інтегрувати: технічну, інформаційну, програмну, організаційну сумісність; узгодження роботи між різними видами АСУ; автоматизовану і неавтоматизовану частини системи управління; фази циклу управління. Граничні можливості інтеграції визначаються видом зв'язків між окремими об'єктами управління. Інтегрована АСУ містить методику побудови, що забезпечує узгодження цілей, кожна з яких не може бути досягнута за рахунок локального використання окремих видів АСУ (планування, контролю).

У міжнародних стандартах визначається, що підвищення результативності та ефективності системи менеджменту якості може позитивно впливати на фінансові результати організації: внутрішні (скорочення відмов процесів та продукції або марного витрачання ресурсів і часу); зовнішніх (скорочення відмов продукції, зниження витрат на компенсацію за гарантіями, зниження ціни втрати споживачів і ринків). Зацікавлені сторони в реалізації інтегрованих систем менеджменту: споживачі, власники бізнесу, партнери, працівники, суспільство. Інтегровані системи менеджменту містять потенціал підвищення результативності та конкурентоспроможності бізнес-організацій. Можливості ІСМ: висока узгодженість, менші витрати, максимальне залучення персоналу до розвитку організації, зменшення документообігу, зменшення кількості внутрішніх і зовнішніх зв'язків, вирішення проблем управління корпораціями (розподіл повноважень керуючої компанії; стратегічне управління; реалізація концепцій екологічного менеджменту; інструментарій маркетингу).

Запровадження інтегрованих систем менеджменту якості є основою для ефективного вирішення бізнес завдань та розподілу відповідальності за успіх на основі матричної організаційної структури.

Комплексне використання методичних підходів до оцінки ефективності системи менеджменту якості дозволить прискорити отримання позитивних результатів (вигод; причинно-наслідкових зв'язків; індекс задоволеності споживачів; збалансованої системи показників).

Список бібліографічних посилань:

1. Булеєв І. П., Булеєв І. П., Берсучий А. Я., Бриль І. В. Стратегія управління інтелектуальним капіталом підприємств: моногр. НАН України, Ін-т економіки промисловості. Донецьк: ДонУЕП, 2013. 207 с.

2. Бойков В. И., Болтунов Г. И., Мансурова О. К. Интегрированные системы проектирования и управления. СПб: СПбГУ ИТМО, 2010. 162 с.

3. Жаворонкова Г. В., Жаворонков В. О., Соковніна Д. М., Мельник Л. Ю., Гоменюк М. О./ за ред. Г. В. Жаворонкова. Інтелектуальний капітал підприємств АПК в регіональній інноваційній системі: монографія. Умань: Сочінський, 2012. 550 с.

4. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка рівня та напрями підвищення: монографія / за загальною редакцією О. Г. Янкового. Одеса: Атлант, 2013. 470 с.

5. Микитюк П. П. Інноваційний механізм управління суб'єктами

господарювання: монографія / за загальною редакцією П. П. Микитюка. Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр «Економічна думка ТНЕУ», 2014. с. 8-30.

6. Порожня В. М. Інтелектуальний капітал економічного зростання. Запоріжжя: КПУ, 2012. 568 с.

7. Харазов В. Г. Интегрированные системы управления технологическими процессами СПб.: Профессия, 2009. 592 с.

УДК: 340.134

Едуард Олександрович МУЗИЧУК,

студент 2 курсу факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ: РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ ЗАКОНОДАВЧИХ ТА ПІДЗАКОННИХ АКТІВ

З самого початку свого існування, людське суспільство потребувало, щоб його функціонування регулювалося певними, загальнообов'язковими правилами-нормами. Прообразом сучасних законів та підзаконних нормативно-правових актів стали укази й повеління племінних вождів, а також рішення, прийняті на зборах народних віче. У першому випадку, так звані «правила гри» встановлювала одна особа, або вузьке коло осіб, наближених до неї. У другому, усі важливі рішення, які стосувалися вагомих питань щодо подальшої життєдіяльності суспільства, вирішувалися усіма представниками суспільства. Подальшим наслідком-перевтіленням першого способу регуляції суспільних відносин стали наступні, видозмінені у ході історичного розвитку людства укази, розпорядження та постанови, виражені у певній правовій формі як волевиявлення лідера держави. Такий спосіб управління суспільними відносинами з'явився першим з поміж усіх інших, і був заснований на лідерському авторитеті певних осіб-представників суспільства. Згодом такий спосіб став підтримуватися не лише авторитетом та повагою, але й силою або озброєними людьми.

Звичайно, що будь-якому правителю значно легше буде керувати суспільством, лише з поміччю своїх указів і наказів, час від часу підкріплюючи їх силою зброї. Проте із еволюцією суспільних відносин і людства в цілому, далеко не всі суспільства стали погоджуватися на такий варіант реалізації влади. Почали з'являтися й інші способи реалізації нормотворчої (законодавчої) влади. Прообразом сучасних парламентів стали тодішні колегіальні збори та наради усіх представників тогочасної громади, рішення яких мало найвищу силу. Спочатку такі закони носили лише усну форму, проте згодом отримали письмове закріплення. Рішення суспільного віче мали більший вплив і силу, ніж укази якогось вождя, адже вічові рішення мали значно більшу легітимність в очах народу, бо вони приймалися не однією особою, а численними представниками різних верств населення.

Типовими прикладами регулювання суспільних відносин було відведення спеціально-визначених зон для полювання та рибальства або ж встановлення загальнообов'язкової ціни на певний вид товару. Рішення